

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, *Fertilizers Europe*

Apeliančių reikalavimai

Apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą;
- 2019 m. spalio 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2019/1688 ⁽¹⁾, kuriuo importuojamiems Rusijos, Trinidado ir Tobago ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės karbamido ir amonio nitrato mišiniams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir jiems nustatyto laikinojo muto galutinis surinkimas, dalyje dėl apeliančių Bendrajam Teismui pateikto ieškinio pirmojo pagrindo pirmos, antros, trečios ir ketvirtos dalių, taip pat dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo pirmos ir ketvirtos dalių, atsižvelgiant į tai, kad šioje proceso stadijoje tai galima padaryti;
- nepatenkinus šių reikalavimų, grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje ir Bendrajame Teisme išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamos apeliacinį skundą, apeliantės nurodo penkis pagrindus.

Pirma, Bendrasis Teismas klaidingai aiškino 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 ⁽²⁾ dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (toliau – pagrindinis reglamentas) 2 straipsnio 9 dalį.

Antra, Bendrasis Teismas neteisingai pripažino tariamą Komisijos padarytą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3–5 dalių pažeidimą nepriimtiniu, viršijo teisminės kontrolės įgaliojimus, neišnagrinėjo apeliančių prašymo ir klaidingai aiškino pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį ir (arba) 2 straipsnio 10 dalies k punktą.

Trečia, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, aiškindamas pagrindinio reglamento 5 straipsnio 1, 3, 6 ir 9 dalis bei 7 straipsnio 2 dalies a punktą.

Ketvirta, Bendrasis Teismas nenagrinėjo ar iškraipė įrodymus, konstatavęs, kad iš skundo matyti, jog Rusijoje taikoma dviguba kainodara.

Penkta, kad Bendrasis Teismas iškraipė aiškią pateiktų įrodymų prasmę ir pažeidė savo pareigą motyvuoti, konstatavęs, kad subsidijuoti gamtinių dujų pirkimai Trinidade ir Tobage nereiškia dvigubos kainodaros sistemos, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalies a punktą, taip pat klaidingai tai aiškino.

⁽¹⁾ OL L 258, 2019, p. 21.

⁽²⁾ OL L 176, 2016, p. 21.

**2022 m. lapkričio 24 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Associazione Nazionale Italiana Bingo – Anib, Play Game Srl / Ministero dell’Economia e delle
Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli**

(Byla C-728/22)

(2023/C 94/16)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantės: *Associazione Nazionale Italiana Bingo – Anib, Play Game Srl*

Kitos apeliacinio proceso šalys: *Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyva 2014/23/ES dėl koncesijos sutarčių suteikimo ⁽¹⁾ ir bendrieji principai, kylantys iš Sutarties, visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 15, 16, 20 ir 21 straipsniai, Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnis ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 8, 49, 56, 12, 145 ir 151 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie taikomi lošimo „Bingo“ valdymo koncesijoms, kurios buvo suteiktos 2000 m. vykdant atrankos procedūrą, kurios nustojo galioti ir kurių galiojimas vėliau buvo pakartotinai pratęstas teisės aktų nuostatomis, išgaliojusiomis po to, kai išgaliojo ši direktyva, ir pasibaigus jos perkėlimo į nacionalinę teisę terminui?
2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar pagal Direktyvą 2014/23/ES draudžiamas toks vidaus teisės aktų aiškinimas ar taikymas arba jų pagrindu taikoma įgyvendinimo praktika, kai iš administracijos atimama diskrecija suinteresuotųjų šalių prašymu pradėti administracinę procedūrą, kuria siekiama iš dalies pakeisti koncesijos sutarčių vykdymo sąlygas, paskelbiant naują konkurso procedūrą arba jos nepaskelbiant, priklausomai nuo to, ar pakartotinės derybos dėl sutartinio balanso laikytinos esminiu pakeitimu tais atvejais, kai įvyksta nenumatyti ir nenuspėjami įvykiai, už kuriuos šalys negali būti atsakingos ir kurie daro didelę įtaką įprastoms veiklos rizikos sąlygoms, tol, kol tos sąlygos išlieka, ir tiek laiko, kiek reikia, kad būtų galima atkurti pradines koncesijos sutarčių vykdymo sąlygas?
3. Ar pagal Direktyvą 89/665/EB ⁽²⁾, iš dalies pakeistą Direktyva 2014/23/ES, draudžiama nacionalines vidaus teisės normas arba jų pagrindu taikomą įgyvendinimo praktiką aiškinti ar taikyti taip, kad teisės aktų leidėjas ar viešojo administravimo institucija gali nustatyti, jog dalyvavimas lošimų koncesijų perskirstymo procedūroje priklauso nuo to, ar koncesininkas laikosi techninio pratęsimo tvarkos, net ir tuo atveju, jei dėl nenumatytų ir nenuspėjamų įvykių, už kuriuos šalys nėra atsakingos ir kurie daro didelį poveikį įprastoms veiklos rizikos sąlygoms, galimybė iš naujo derėtis dėl koncesijos sutarties vykdymo sąlygų, kad būtų atkurta jų pusiausvyra, atmetama tol, kol tos sąlygos išlieka, ir tiek laiko, kiek reikia, kad būtų galima atkurti pradines koncesijos sutarčių vykdymo sąlygas?
4. Bet kuriuo atveju, ar pagal SESV 49 ir 56 straipsnius ir teisinės apsaugos tikrumo bei veiksmingumo principus, taip pat teisėtų lūkesčių apsaugos principą draudžiama vidaus teisės aktų nuostatas arba jų pagrindu taikomą įgyvendinimo praktiką aiškinti ar taikyti taip, kad iš administracijos būtų atimta diskrecija suinteresuotųjų šalių prašymu pradėti administracinę procedūrą, kuria būtų siekiama iš dalies pakeisti koncesijos sutarčių vykdymo sąlygas, skelbiant naują koncesijų suteikimo procedūrą arba jos neskelbiant, priklausomai nuo to, ar pakartotinės derybos dėl sutartinio balanso laikytinos esminiu pakeitimu tais atvejais, kai įvyksta nenumatyti ir nenuspėjami įvykiai, už kuriuos šalys negali būti atsakingos ir kurie daro didelę įtaką įprastoms veiklos rizikos sąlygoms, tol, kol tos sąlygos išlieka, ir tiek laiko, kiek reikia, kad būtų galima atkurti pradines koncesijos sutarčių vykdymo sąlygas?
5. Ar pagal SESV 49 ir 56 straipsnius, teisinės apsaugos tikrumo ir veiksmingumo principus, taip pat teisėtų lūkesčių apsaugos principą draudžiamas toks vidaus nacionalinės teisės normų aiškinimas ar taikymas arba jomis grindžiama įgyvendinimo praktika, pagal kurią teisės aktų leidėjas ar viešojo administravimo institucija dalyvavimą lošimų koncesijų perskirstymo procedūroje gali susieti su sąlyga, kad koncesininkas laikysis techninio pratęsimo tvarkos net ir tuo atveju, kai dėl nuo šalių nepriklausančių, nenumatytų ir nenuspėjamų įvykių, kurie daro didelę įtaką įprastoms veiklos rizikos sąlygoms, atmetama galimybė iš naujo derėtis dėl koncesijos sutarties vykdymo sąlygų, kad būtų atkurta jų pusiausvyra, tol, kol tokios sąlygos išlieka, ir tiek laiko, kiek reikia, kad būtų galima atkurti pradines koncesijos sutarčių vykdymo sąlygas?
6. Ar apskritai pagal SESV 49 ir 56 straipsnius, teisinės apsaugos tikrumo ir veiksmingumo principus, taip pat teisėtų lūkesčių apsaugos principą draudžiami tokie nacionalinės teisės aktai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuose numatyta, kad „Bingo“ salonų valdytojai kas mėnesį moka pradinuose koncesijos dokumentuose nenumatytą didelį techninio pratęsimo mokesčių, kurio dydis yra vienodas visų rūšių veiklos vykdytojams ir kurių teisės aktų leidėjas kartkartėmis keičia nesant jokio įrodyto ryšio su konkrečių koncesijos santykių ypatumais ir eiga?

⁽¹⁾ OL L 94, 2014, p. 1.

⁽²⁾ 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo (OL L 395, 1989, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 246).